

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 11CoP/47/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622201575  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1622201575.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka ul. 2942/60A, Malacky, deti matky: D. B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, F., zastúpená: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava, a otca: C. D. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, H. I., zastúpený: JUDr. Eva Kubaská, advokátka, so sídlom Miletičova 3/a, Bratislava a Advokátska kancelária Mgr. Gabriela Nováková s. r. o., so sídlom Nemesszegská 6575/35, Dunajská Streda, o návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 24. októbra 2023, č.k. 8P/169/2022-300, takto

### rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie uložil obom maloletým deťom a ich rodičom výchovné opatrenie vo forme psychologického poradenstva v rozsahu 60 hodín realizovaného v Centre pre deti a rodinu Malacky, so sídlom Malacky, Hviezdoslavova 73, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi a akceptácie postavenia druhého rodiča v živote maloletých detí, obnovenia vzťahu medzi maloletými deťmi a otcom a obnovenia stretávania sa otca s maloletými deťmi tak, že toto poradenstvo bude poskytované jednak maloletým deťom každému osobitne ako aj spoločne, každému z rodičov osobitne, následne v rámci spoločného poradenstva maloletým deťom spolu s rodičmi, pričom rozsah a frekvenciu poradenstva pre maloleté deti a ich rodičov stanoví poverený psychológ, resp. pracovník Centra pre deti a rodinu Malacky. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil použitím ust. § 37 ods. 1, 2, 3, 5, 7, 8 Zákona o rodine, vecne dôvodil, že otec sa návrhom doručeným súdu dňa 25.07.2022 domáhal nariadenia výchovného opatrenia maloletej A. a jej rodičom formou odborného poradenstva poskytovaného v špecializovanom zariadení, za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi a akceptácie postavenia druhého rodiča v živote maloletej, v rozsahu 40 hodín s tým, že miesto pracoviska a termíny určí špecializované zariadenie. Návrh odôvodnil tým, že matka na neho podala trestné oznámenie pre týranie jej osoby a na základe potvrdenia zo dňa 16.01.2022 bol vykázaný zo spoločného obydlija na dobu 3 mesiace, lehotá uplynula dňa 02.05.2022. Maloleté deti zostali v starostlivosti matky, ktorá otcovi od januára 2022 do júna 2022 neumožnila žiaden kontakt s nimi, s otcom odmieta komunikovať o zásadných otázkach týkajúcich sa maloletých detí, príp. odkáže otca na komunikáciu s jej právnym zástupcom. S matkou

nie je možné dohodnúť sa o výkone rodičovských práv a povinností, mimo takej dohody, akú sama predloží, nie je ochotná diskutovať s otcom. Matkine správanie je podľa otca dôsledkom nespracovaného osobného konfliktu matky voči jeho osobe, to však nemôže byť dôvodom autoritatívneho rozhodovania matky vo veciach ich spoločných maloletých detí. Matka nerešpektuje pozíciu otca, sama rozhoduje o všetkých otázkach týkajúcich sa maloletých detí, s otcom nemá záujem komunikovať o ich deťoch, pred maloletými deťmi sa na jeho adresu vyjadruje výrazne negatívne, čo preukazuje i správa ÚPSVaR, kde matka v prítomnosti maloletej otca opisovala ako tyrana a osobu závislú. Matka nezvláda výchovu maloletej A., o čom informovala škôlka. Matka je neustále v starostlivosti psychiatra, jej stav sa nelepší, naopak, podľa všetkého sa zhoršuje a je preto otázna jej spôsobilosť postarať sa o deti. Maloletá C. potrebuje budovať odznova vzťah s otcom vzhľadom na jej vek, maloletá A. potrebuje mať príležitosť obnoviť vzťah s otcom, pričom jedinou možnosťou, keďže matka nerešpektuje otca ako rovnocenného rodiča, je nariadenie výchovného opatrenia. Navrhol výchovné opatrenie rozšíriť aj na maloletú C. a tiež rozšíriť aj počet hodín trvania výchovného opatrenia na 60 hod. Kolízny opatrovník odporučil návrhu otca vyhovieť, matka však žiadala návrh zamietnuť s odkazom na svoje doterajšie vyjadrenia zo dňa 08.03.2022, 13.04.2022 a 22.08.2022 a ďalšie podania v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/35/2022, v ktorých detailne popisuje spolužitie s otcom a jeho správanie sa k maloletým deťom a množstvo situácií, kedy maloleté deti neboli pri otcovi v bezpečí, poukázala na jeho vyhrážky maloletej C., na fyzické a psychické útoky na maloletú A.. Matka má za to, že práve otcovo hrubé, bezohľadné, urážlivé, agresívne a znevažujúce správanie k maloletým deťom je dôvodom ich odmietania otca. Matka poukázala na diagnózu maloletej A. - Aspergerov syndróm a to, že jedným z príznakov tejto poruchy je oslabenie v sociálnej a emočnej sfére, pričom aj u maloletej C. existuje riziko Aspergerovho syndrómu, v dôsledku čoho by sa k nej malo pristupovať rovnako ako k maloletej A., jej diagnostika prebehla v ADEPT s.r.o. dňa 17.04.2023, a táto pre nízky vek maloletej C. nie je ukončená. Matka poukazovala na to, že prítomnosť otca jej spôsobuje stres a absolvovaním výchovného poradenstva by bola vystavená sekundárnej viktimizácii, opakovane by prežívala veľký stres a strach, čo by malo dopad na jej fyzické a psychické zdravie. Navrhla, aby sa poradenstvo poskytovalo v občianskom združení TENENET, so sídlom Oravská 4, Senec, a to individuálnou formou, aby otec nebol prítomný pri maloletých deťoch a matke a nedochádzalo k ich konfrontácii.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, na súde sa pod sp. zn. 8P/35/2022 vedie konanie o úpravu výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktoré doposiaľ nie je právoplatne ukončené. Maloleté deti sú vo výlučnej starostlivosti matky, styk otca s maloletými deťmi je dočasne upravený neodkladným opatrením, a to uznesením č.k. 8P/108/2023-179 zo dňa 26.06.2023, v zmysle ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou A. a s maloletou C., s každou raz týždenne v trvaní 2 hodiny v priestoroch organizácie Rada pre práva dieťaťa, so sídlom Spartakovská 3, Trnava, pracovisko Račianska 153, Bratislava, za asistencie psychológa, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného pod sp. zn. 8P/35/2022. Súd mal tiež preukázané, že styk maloletých detí s otcom sa nerealizuje, maloletú C. otec nevidel viac než trištvrte roka a s maloletou A. sa stretol naposledy na pohovore pred ÚPSVaR v roku 2022. Komunikácia medzi rodičmi je problémová a nefunguje, matka sa odmieta s otcom stretávať, komunikovať s ním, odmieta participovať na konaniach o maloletých deťoch, zúčastňovať sa nariadených pojednávaní, odmieta tiež pomoc kolízneho opatrovníka maloletých detí. Matka ignoruje právo otca na stretávanie sa so svojimi maloletými deťmi a podielanie sa na ich výchove, predkladá súdu lekárske správy od pediatrov, psychológov, či psychiatrov. V tejto súvislosti súd zdôraznil, že účelom výchovného opatrenia nie je objektivizovať matkou udávané skutočnosti ako je tomu v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Účelom výchovného opatrenia je psychologická práca s rodinou, s rodičmi, ako aj s maloletými deťmi s cieľom nápravy závažného stavu správania sa detí, či porušovania rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom. Maloletá C. mala v čase rozchodu rodičov 1 rok a otca videla naposledy pred trištvrte rokom, otca teda nepochybne nepozná, nemá k nemu vytvorený akýkoľvek vzťah. Maloletá A. mala v minulosti vytvorený vzťah s otcom, v súčasnosti ho nevidela viac než rok, jej vzťah k nemu je narušený. Absencia styku maloletých detí s otcom má bezpochyby nepriaznivý vplyv na ich zdravý psychický a fyzický vývin a je preto v záujme oboch maloletých detí, aby sa s otcom stretávali. Aj vzhľadom na potvrdenú diagnózu Aspergerovho syndrómu u maloletej A. je však potrebné vzťah s otcom budovať, obnovovať postupne. Súd prvej inštancie tak z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú dané dôvody pre uloženie výchovného opatrenia z dôvodu absencie komunikácie rodičov a stretávania sa maloletých detí s otcom a jeho podielu na výchove maloletých detí. Súd pri uvedenom rozhodnutí zohľadnil aj súhlas otca a kolízneho opatrovníka maloletých detí s nariadením výchovného opatrenia, ako aj čiastočný

súhlas matky. Pokiaľ matka nesúhlasila s uložením výchovného opatrenia maloletej C., dôvodiac najskôr jej nízkym vekom - takmer 3 roky, ako aj tým, že existuje predpoklad, že aj ona by mohla trpieť Aspergerovým syndrómom, súd tieto výhrady vyhodnotil ako nedôvodné. Maloletá C., ktorá mala v čase rozchodu rodičov 1 rok a odvtedy otca videla len párkrát, naposledy pred trištvrte rokom, otca nepozná a nemá k nemu vytvorený ani negatívny ani pozitívny vzťah, s otcom sa jej nespája žiadna emócia. Pokiaľ je maloletá C. dostatočne zrelá na to, aby sa realizovalo vyšetrenie na podozrenie z prítomnosti Aspergerovho syndrómu, je aj dostatočne zrelá absolvovať psychologické poradenstvo. Realizácia výchovného opatrenia v Centre pre deti a rodiny Malacky bola určená z dôvodu voľnej kapacity na poskytovanie takéhoto poradenstva. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote matka odvolanie, v ktorom vytýkala súdu, že nedostatočne zistil skutočný stav veci, vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na chybu v písomnom vyhotovení rozsudku v časti poučenia, kde sa uvádza, že oprávnený podať odvolanie je len otec, nakoľko sa ostatní účastníci konania po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie, pričom matka sa nevzdala práva podať odvolanie proti rozsudku, čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.10.2023. Matka sa nestotožňuje s konštatovaním súdu, že by „odmietala“ participovať na súdnych konaniach. Matke účasť na súdnych pojednávaní neodporúča jej ošetrojúci psychiater, nakoľko môže dôjsť k závažnému zhoršeniu jej psychického stavu. Poukázala na lekárske správy ohľadom jej zdravotného stavu. Ide o závažné dôvody, ktoré súd doposiaľ akceptoval a neúčasť matky na pojednávaní ospravedlnil. Matka sa taktiež nestotožňuje s konštatovaním súdu, že nespôsobuje s kolíznym opatrovníkom a nezúčastnila sa dohodnutého stretnutia na ÚPSVaR, nakoľko kolízna opatrovníčka kontaktovala právneho zástupcu matky a následne informácie sprostredkovala otcovi a opačne. Nie je tiež pravdou, že matka ignoruje otcovo právo na styk s maloletými deťmi. Matka otcovo právo nijako nespochybňuje ani neignoruje, avšak má za to, že prvoradým a nadradeným nad otcovo právo je najlepší záujem maloletých detí, a stretávanie sa maloletých detí s otcom považuje matka za rozporné s ich najlepším záujmom. Matka poukazovala na svoje vyjadrenie k návrhu otca, v ktorom popisovala priebeh viacerých stretnutí otca s maloletými deťmi, kedy maloletá A. mala už od rána v deň stretnutia horúčku a vracala, počas stretnutia sa triasla, na ďalšie stretnutia odmietla ísť. Stretnutia s maloletou C. sa niesli taktiež v napätej atmosfére. Matka opätovne zdôrazňovala, že maloletej A. je diagnostikovaný Aspergerov syndróm a bola jej tiež diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha s ohľadom na skúsenosti a zážitky s otcom v minulosti, čo vysvetľuje správanie sa maloletej A.. V tejto súvislosti predložila viacero lekárskeho správ, z ktorých vyplýva, že maloletá A. potrebuje stabilné a bezpečné prostredie, láskavý a podporný prístup vzťahových osôb. Matka uviedla, že maloletú A. na stretnutia s otcom pripravovala, musí však byť v prístupe k nej veľmi opatrná, aby maloletá A. nepocítovala zo strany matky nátlak. U maloletej C. dňa 01.04.2023 prebiehala diagnostika Aspergerovho syndrómu v ambulancii detskej psychológie a terapie ADEPT s.r.o., pre jej nízký vek diagnostika nie je uzatvorená, avšak je tu existencia vysokého rizika vývinu pervazívnej vývinovej poruchy – Aspergerovho syndrómu. Keďže aj u maloletej C. preukázateľne existuje riziko diagnostiky Aspergerovho syndrómu, matka považuje za nevyhnutné aj k nej pristupovať obdobne ako k maloletej A., teda rešpektovať jej aktuálne potreby, cítenie a nevyvíjať na ňu nátlak. Právo otca na styk nemožno povyšovať nad právo dieťaťa na zdravý psychický vývin. Navrhla preto napadnutý rozsudok zmeniť a návrh otca na uloženie výchovného opatrenia zamietnuť.

5. Otec v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považoval rozhodnutie za správne, keďže má za to, že nariadené výchovné opatrenie je v záujme maloletých detí a je nutné, aby matka bola k nemu súdom zaviazaná. Otec poukázal na to, že matka zdôrazňovala, že prvoradým a nadradeným nad otcovým právom je najlepší záujem maloletých detí a zároveň považovala stretávanie sa otca s maloletými deťmi za rozporné s ich najlepším záujmom. Nie je predsa možné, aby o najlepšom záujme maloletých detí nerozhodoval súd, ale rodič, v danom prípade matka. Otec opísal, ako prebiehala písomná komunikácia od 17.05.2021 medzi rodičmi a tiež medzi matkou a jej tetou C., z ktorej jednoznačne vyplýva, že otec trávil v čase ich spolužitia čas s maloletou A., a že ide o manipulatívne správanie matky a o jej snahu presadiť svoje záujmy. Z uvedenej komunikácie vyplýva, že sa otec o maloletú A. staral, spala s ním a v čase voľna a sviatkov s ňou trávil celý čas. Otec má za to, že má vytvorený k oboch deťom krásny vzťah. Preto tvrdenie matky, že maloleté deti sú traumatizované, keď sa s ním majú stretnúť považuje otec za zavádzajúce, nakoľko maloletá C. bola pri odchode otca v útlom veku a maloletá A. trávila s otcom všetok jeho voľný čas. Poukázal tiež na konanie matky, ktorá dlhodobo ignoruje súd, nezúčastnila sa znaleckého dokazovania, na predvolania si zabezpečuje potvrdenia od príslušných odborníkov, čo

považuje otec za účelové konanie. Uviedol tiež, že matka bola v minulosti drogovovo závislá, pričom táto veľmi dôležitá sekvencia jej života v lekárskejších správach absentuje. Matka má vážne výkyvy nálad, je vysoko agresívna a konfliktná. Záverom poukázal aj na závery znaleckého dokazovania, znalecký posudok č. 10/2023 vyhotovený PhDr. Igorom Obuchom, z ktorého vyplýva, že matka je labilnejšia, ľahšie toleruje výraznejšie emočné situácie a má sklon k dramatickým reakciám. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Matka v odvolacej replike vyslovila nesúhlas s vyjadrením otca o tom, že by mala rozhodovať ako arbiter o najlepšom záujme maloletých detí, o ich najlepšom záujme rozhodoval vždy súd, pričom poukázala na viaceré rozhodnutia Okresného súdu Malacky a Krajského súdu v Bratislave. Pokiaľ otec poukázal na konanie matky v súvislosti s neúčastňou na znaleckom dokazovaní a tvrdil, že dôvodom nie je zdravotný stav matky, ide o otcom ničím nepodložené tvrdenie a rovnako tak jeho nezmyselné tvrdenie, že matka bola drogovovo závislá. Matka uviedla, že sa nezúčastnila znaleckého dokazovania z dôvodov, ktoré sú objektívne a to zdravotný stav, pričom v tejto súvislosti predložila aj lekársku správu od svojho ošetrojúceho psychiatra J. K. zo dňa 25.09.2023, v zmysle ktorej je matkin aktuálny zdravotný stav nezlučiteľný s možnosťou absolvovať akékoľvek úradné záležitosti s potencionálne zaťažujúcou alebo konfrontačnou atmosférou bez rizika zhoršenia zdravotného stavu. Matka ďalej opísala, ako prebiehalo ich spoločné spolužitie, predložila množstvo konverzácie, sms správ, z ktorých má za to, že dostatočne osvedčujú, kto manipuloval matkou a vytváral konflikty. Taktiež z nich vyplýva prístup otca k starostlivosti o maloleté deti. Matka uviedla, že nikdy nespochybňovala fakt, že otec s maloletou A. zaspával po narodení maloletej C., čo však spochybňovala, bol spôsob akým otec k maloletej A. pristupoval a ako vykonával starostlivosť o ňu, s otcom bývala hore do neskorých až ranných hodín a ráno nevládala vstať, správal sa k nej nedôstojne, oslovoval ju dehonestujúco, často požíval alkoholické nápoje. Otec tvrdí, že má s maloletou A. vytvorený krásny vzťah, pritom tá ho odmieta vidieť a stretnúť sa s ním, jej vyjadrenia v rámci psychologických vyšetrení rozhodne nenasvedčujú tomu, že by mala s otcom vybudovaný krásny vzťah. Podľa názoru matky, ak budú maloleté deti donucované k styku s otcom, dôjde k ich opätovnej retraumatizácii, čo rozhodne nepredstavuje súlad s najlepším záujmom maloletých detí.

7. Otec v odvolacej duplike zotrvával na doterajších tvrdeniach, rozsiahlu faktografia ktorú doložil, má kopírovať priebeh spolužitia matky s otcom, z ktorého jednoznačne vyplýva, akým spôsobom sa matka počas spolužitia správala, akým spôsobom vytvárala prostredie na podanie trestného oznámenia a akým spôsobom manipuluje maloleté deti voči otcovi, pričom uvedené správanie matky sa odzrkadľuje aj v rámci podaní adresovaných súdu. Otec považuje za nutné dôkladne vyšetriť matku znalcom. Uviedol, že má dlhodobý strach o život a zdravie maloletých detí, nakoľko konanie matky je skratové. Zároveň uviedol, že za súčasnej situácie je viac ako nutné vykonať tiež znalecké dokazovanie na zistenie, či maloleté deti majú Aspergerov syndróm alebo ide o matkou vyfabulovaný stav.

8. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

9. V priebehu odvolacieho konania otec doručil súdu ďalšie podania, ako dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o viac rokov trvajúcej účelovej eliminácii jeho osoby od maloletých detí, s ktorými dva a pol roka nemá styk z dôvodu jeho vopred naplánovanej kriminalizácie zo strany matky, a to uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách, ČVS: ORP-33/1-VYS-MA-2022 zo dňa 18.06.2024, Znalecký posudok z odvetvia psychiatrie, č. 22/2024 zo dňa 08.06.2024 vypracovaný znalkyňou MUDr. Denisou Mészárosovou týkajúci sa matky a uznesenie Okresného súdu Malacky č.k. 8P/35/2022-1043 zo dňa 12.07.2024, ktorým súd neodkladným opatrením dočasne, do právoplatného skončenia konania vo veci samej upravil styk otca s maloletými deťmi.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ a § 3 ods. 5 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – matka maloletých detí (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. V prvom rade treba uviesť, že aj napriek nesprávnemu poučeniu súdom prvej inštancie o nemožnosti podať zo strany matky odvolanie ( kedy prvoinštančný súd chybné uviedol, že toto zákonné oprávnenie má iba otec, keď ostatní účastníci sa tohto práva vzdali po vyhlásení rozsudku, pričom však z obsahu spisu nič také nevyplýva) zostalo matke právo na podanie riadneho opravného prostriedku proti rozsudku súdu prvej inštancie zachované.

12. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo maloletým deťom a ich rodičom uložené výchovné opatrenie spočívajúce v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi a akceptácie postavenia druhého rodiča v živote maloletých detí, obnovenia vzťahu medzi maloletými deťmi a otcom ako aj obnovenia stretávania sa otca s maloletými deťmi, v rozsahu 60 hodín realizovaného v Centre pre deti a rodinu Malacky.

13. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolacích námietok, ako i celého obsahu spisu sa odvolací súd plne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, ktorý vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá zistený skutkový stav a zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

15. Súd prvej inštancie sa už v odôvodnení preskúmaného rozsudku vysporiadal nielen so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania ale v podstate aj argumentáciou použitou v odvolaní, v ktorom matka neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti spôsobilé priviesť zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ matka namietala nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, nesprávne skutkové zistenia súdu a či nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd jej nedal za pravdu, pretože k žiadnemu z týchto pochybení nedošlo. Súdom prvej inštancie dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

16. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vláh dieťaťa, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17. Výchovné opatrenia sú súčasťou systému, ktorý komplexne zabezpečuje riešenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Súdom nimi vykonáva dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a nad dieťaťom, v niektorých prípadoch budú dostatočným nástrojom pre vyriešenie poruchy a pre navrátenie riadneho výchovného prostredia pre dieťa. Výchovné opatrenia ukladané súdom majú rôznu intenzitu v závislosti od závažnosti poruchy vo vzťahu medzi deťmi a rodičmi, vždy však musia sledovať základný cieľ

starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým je záujem maloletého dieťaťa a táto požiadavka bola podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade zo strany prvoinštančného súdu naplnená.

18. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí.

19. Sústava výchovných opatrení v zmysle ustanovenia § 37 Zákona o rodine je vybudovaná systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. V prejednávanej veci uložené výchovné opatrenie rodičom a maloletým deťom o povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení sa v obdobných prípadoch javí veľmi účinným. Hoci zákon hovorí všeobecne o odbornom poradenstve, využíva sa prevažne psychologické poradenstvo. Hmotno-právnu podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa je objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť oboch rodičov a tomuto právu zodpovedajúce základné právo obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa. Obsah týchto práv je homogenizovaný nielen v práve, ale súčasne aj v povinnosti na sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine. Súd musí vyhodnocovať záujem maloletého dieťaťa a to nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti, a to i vzhľadom na emocionálne väzby maloletého dieťaťa ku každému z rodičov (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 216/2018 zo dňa 19.9.2018).

20. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nariadené výchovné opatrenie je spôsobilé zlepšiť kvalitu komunikácie medzi rodičmi dieťaťa, odstrániť negatívne vplyvy narušenej komunikácie rodičov na priaznivý vývoj detí, ako aj prispieť k obnoveniu stretávania sa detí s otcom v kľudnej a nerušenej atmosfére. S poukazom na uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1079/17 zo dňa 26.07.2017 odvolací súd konštatuje, že záujmom dieťaťa je vždy zachovanie väzieb s oboma rodičmi. Aj viac či menej ukrivdený človek si musí priznať, že dieťa má právo poznať skutočne a poriadne oboch svojich rodičov, mať možnosť tráviť s každým z nich čas a vyrovnáť sa aj s tým, že jeho rodič nie je dokonalý. Pokiaľ vedie jeden rodič svoje dieťa k nenávisti či zapretiu druhého rodiča, učí ho vlastne nenávisti k sebe samému. Štát má pritom zodpovednosť prostredníctvom svojich orgánov viesť rodičov ku konštruktívnemu riešeniu krízy ich rodiny a rešpektu k rodičovstvu druhého rodiča.

21. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené zákonné podmienky pre uloženie výchovného opatrenia nariadeného súdom v napadnutom rozsudku, a to z dôvodu dlhodobu pretrvávajúcich problémov nielen rodičov pri výkone ich práv a povinností k maloletým deťom, ale i problému vo vzťahu maloletých detí a otca. Je zrejmé, že rodičia nie sú spôsobilí sami túto situáciu riešiť, zvlášť pre postoj matky, ktorá nielenže odmieta akúkoľvek konštruktívnu formu komunikácie s otcom rešpektujúcu jeho postavenie rovnocenného rodiča, ale ktorá zároveň nijakým spôsobom neprispieva k riadnemu a objektívnemu zisteniu skutkového stavu v konaní vo veci samej, naopak táto v podstate hľadá spôsoby ako sabotovať vykonanie náležitého dokazovania ohľadom jej tvrdení vyhýbaním sa pojednávaniam či znaleckému dokazovaniu, pričom sa odvoláva na lekársku správu od svojho ošetrojúceho psychiatra J. K. zo dňa 25.09.2023. Podľa tejto správy matkin aktuálny zdravotný stav má byť nezlučiteľný s možnosťou absolvovať akékoľvek úradné záležitosti s potencionálne zaťažujúcou alebo konfrontačnou atmosférou bez rizika zhoršenia zdravotného stavu. Odhliadnuc od pochybností, ktoré týmto vznikajú ohľadom spôsobilosti matky plniť si povinnosti preferenčného rodiča v prípade, že je jej stav skutočne taký vážny, že nedokáže participovať na žiadnom z úkonov nariadených súdom pri riešení úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým, zároveň je takéto všeobecné vyjadrenie lekára ( vylučujúce matku na dobu neurčitú v podstate z každej aktívnej či pasívnej účasti na riešení otázky rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a účasti na dokazovaní súdu s tým nevyhnutne spojeným), ktorý matka používa ako obranný štít vo vzťahu ku každej povinnosti ukladanej jej súdom, z dlhodobého hľadiska neudržateľné, keďže bráni objektívnemu zisteniu skutočného stavu veci a vedie k predĺžovaniu súdneho konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom sp. zn. 8P/35/2022, ktoré doposiaľ nie je právoplatne ukončené. Predlžuje sa tak stav, kedy otec maloletých nemá možnosť s deťmi sa vôbec stykať a to bez toho, aby bolo súdom objektívne preukázané tvrdenie matky, že by kontakty otca s deťmi

mali byť v rozpore s ich najlepšimi záujmami. Deti však majú právo poznať svojho otca a stretávať sa s ním, preto pokračovanie tohto stavu i podľa názoru odvolacieho súdu rozhodne nie je v záujme maloletých detí. Je preto dôvodná ingerencia súdu formou výchovného opatrenia tak ako ho nariadil prvoinštančný súd, nakoľko bez odbornej psychologickkej práce so všetkými členmi rodiny nemožno očakávať v dohľadnej dobe žiadne zlepšenie. Postup komplexnej nápravy tejto situácie je nevyhnutné vyriešiť pomocou subjektu poskytujúceho odborné poradenstvo a pod dohľadom súdu.

22. Odvolací súd vyhodnotil preto odvolanie matky ako neopodstatnené, keďže v ňom neboli uvedené žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by matka spochybnila dôvodnosť uloženia výchovného opatrenia rodičom i maloletým deťom, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu si záujem maloletých detí uloženie výchovného opatrenia vyžadoval.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

25. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).